

paa Skattelovene, naar de træde ud i Livet, og hvis den ærede Indenrigsminister vil tage dette Spørgsmaal under nøjere Overvejelse, om der ikke er Mulighed for senere at faa denne Sag ordnet tilfredsstillende, kunde jeg godt være med til at tage Ændringsforslaget tilbage.

Borghjerg: Til den ærede Ordfører skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Han mente, at det vilde være urigtigt at fritage Husmænd for kommunal Ejendoms-skyld, thi, sagde han, der kan fremkomme forskellige, uheldige Forhold, og han nævnte som Eksempel, at en Enke kunde komme til at svare Ejendomsskyld, naar hun maatte have fremmed Medhjælp, hvorimod Manden, medens han levede, ikke kom til at svare Ejendomsskyld. Saadanne enkelte Tilfælde kunne nævnes, men de rammé den gældende Lov af 31. Marts 1900, ganske som de ramme dette. Vort Ændringsforslag er netop bygget paa det samme Princip som den bestaaende Lov. Vi have alle godkendt denne Lov af 31. Marts 1900 og mene, det var et godt og humant Princip, der laa til Grund derfor. Det, vi Forslagsstillere foreslaa, er at overføre denne Lovs Principper for den kommunale Ejendomsskylds Vedkommende til Husmandsklassen, væsentlig netop fordi vi se, at denne Samfundsklasse ikke faar nogen Fordel af Skattelovene, men snarere Tab af dem. Den ærede Ordfører gjorde den Indvending mod vore Ændringsforslag: om de velgørende Institutioner i Kjøbenhavn, at hvis det kun gjaldt for Kjøbenhavn, var der ikke saa meget at sige til det, men at naar det gælder alle Kommuner, er det urigtigt at ligestille velgørende Institutioner med de fri Fattiggasser. Den ærede Ordfører har ikke lagt rigtig Mærke til vore Ændringsforslag. De gælde kun for Kjøbenhavn, det er netop kun for Kjøbenhavns Vedkommende, vi foreslaa, at velgørende Institutioner med lignende Formaal som de fri Fattiggasser skulle ligestilles med de fri Fattiggasser, for saa vidt Statens Tilskud angaar. Det er et billigt Krav, naar vi ifølge Lovgivningen ingen fri Fattiggasser have i Kjøbenhavn, men paa den anden Side yder Tilskud fra Kommunen til Institutioner med lignende Formaal, at dette Tilskud tages med ved Beregningen af det Statstilskud, som Kommunen skal have. Det er nøjagtig det samme, som Folketinget for et Par Maaneder siden har foreslaaet i sit Lovforslag om Statstilskud til de fri Fattiggasser. Nøjagtig det samme er det, vi indføre her.

Lovforslaget er ganske vist ikke gennemført, det ligger foreløbig i Udvalget i det andet Ting. Hvis det ikke bliver gennemført, er der saa meget mere Grund til at foretage denne lille Ændring her. Jeg tror, det beror paa en Forglemmelse, at man ikke hidtil har indført Ændringen; var man i Tide bleven opmærksom derpaa, vilde man sikkert have gjort det. Det er i det væsentligste de Bemærkninger, jeg har at gøre til den ærede Ordfører.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg ogsaa gøre nogle Bemærkninger. Vort første Ændringsforslag fandt han unødvendigt og urigtigt. Thi, sagde han, der levnes jo Kommunerne en ganske betydelig Frihed ogsaa efter Forslaget, som det her foreligger. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at den højtærede Indenrigsminister selv oppe i det andet Ting beklagede, at man havde gjort dette Tilbageskridt, og det gjorde hans Partis Ordfører ogsaa, og de moderates Ordfører sagde, at det var ham overordentlig vanskeligt at gaa med til denne Indsnævring. De frikonservatives Ordfører lagde imidlertid netop en overordentlig stor Vægt paa, at man fik denne Forringelse. Det var for ham Prisen for at kunne gaa med til disse Forslag. Den Indsnævring i Skattevedtægternes Spillerum er ikke saa ringe, som den højtærede Minister nu vil gøre den til. Vi maa i alt Fald modsætte os den og blive paa det Standpunkt, som Folketinget stod paa i Fjor, og som sikkert er det ringeste, man kunde gaa med til. Den højtærede Minister sammenlignede vort første Ændringsforslag med det andet og sagde, at for Kjøbenhavns Vedkommende indførte vi ikke en saa vid Skattevedtægt og en saa stærkt stigende Skala, som der foreligger Forslag om at indføre. Nej, i det Tilfælde, som Ministeren nævnte, om de 2,000 Kr. som Indtægt dels af Rente og dels af Arbejde, gøre vi det ikke og kunne ikke gøre det af den gode Grund, at der i Kjøbenhavn findes en ren Indkomstskat, og der kan man altsaa ikke tage det Hensyn, som man kan gøre ude i Provinserne, hvor man har Formue- og Lejlighedsskat. Vi kunne ikke ved en Ændring paa Skattelovene, vi kunne vist overhovedet ikke komme bort fra den rene Indkomstskat i en Kommune med 400,000 og gaa over til Formue og Lejlighed. Man kan derfor ikke tage ved den enkelte lige store Indtægt dette Hensyn til, hvorledes den er opstaaet. Men ved vort første Ændringsforslag udvide vi i Købstæderne og paa Landet det kommunale Selvstyre.